

Verseim

Jommka

A közöny

*Hidegen arcokat látok a szélben.
Komor, üveges tekintetük ijeszt,
Szó nélkül, lomhán haladnak,
Mint lelketlen, balga gépek.*

*A Magány kopogtat ajtómon.
Igyekszem kint tartani, míg lehet,
Szürke esőként szivároog be mégis,
É harcot elbuktam, engedem, hadd folyjon.*

*Fgyismerős szemben látom arcomat.
Meggyötört, üres szempár lett a tükröm,
Kit egykoron szerettem, hidegen hagyja jöttöm,
A világnak im vége, beköszöntött a Közöny.*

Bántottalak

*Bántottalak.
Hagytam, hogy félelmeim vezessenek;
Bántottalak.
Noha az minden vágyam, hogy szeressenek...
Bántottalak.
Ézzel a tudattal fekszem-kelek;
Bántottalak.
Bár nem akartam, mégis megtettem...*

*Haragszol rám.
Haragod jogos, és érthető;
Haragszol rám.
Megértem, miért vagy oly' kétkedő.
Haragszol rám.
Az idő csak mélyíti fájdalmam,
Haragszol rám.
A sötétben fekszem -némán, fáradtan.*

*Megbocsátasz?
E költői kérdés zúg fejemben,
Megbocsátasz?
A választól őszintén rettegek.
Megbocsátasz?
Adsz-e esélyt még nekem?
Megbocsátasz?
Óriási vihar dúl lelkemben.*

*Nyertes vagyok.
Noha nem tudom, mit hoz a holnap,
Nyertes vagyok,
Hisz' egy időre Veled voltam.
Nyertes vagyok.
Dönts hát ahogy szeretnél.
Nyertes vagyok.
Megismertelek, s ez maga a nyereség...*

Boldog vagyok

Szerelemnek tüze,
Égeti a lelkem.
Mikor veled vagyok,
Én édes szerelmem.

Mikor átölellek,
Mikor hozzád búzok,
Az egész világon,
Én a legboldogabb vagyok.

Mikor reám tekint,
Gyönyörű két szemed,
Az maga a boldogság,
Maga az élvezet.

Bársonyos kis ajkad,
Mikor számra tapad,
Szomorú szívemben,
Kívírsz a Javasz!

Éjfél van...

Éjfél van, s Te nem vagy itt velem,
Éjfél van, s Te nem fogod kezem,
Éjfél van, fázok és félek;
Éjfél van...
Érzed?
Szeretlek Téged!

Hogy Rád találjak

Hogy Rád találjak

*Nem kell nékem iránytű, hogy Rád találjak,
Szívverésed majd vezet engem utamon,
Nem kell nékem a Nap fénye, hogy Rád találjak,
Mosolyod majd beragyogja utam,
Nem kell nékem az Óceán, hogy Rád találjak,
Könnyeim tisztára mossák majd utam,
Nem kell nékem a Szél, hogy Rád találjak,
Htangod majd végig suttog nékem utamon.
Nem kell nékem a Htold, hogy Rád találjak,
Szemeid beragyogják majd utam,
De ha ez soha nem következne be, belepusztulnék,
s új útra lelne felkem...*

/műfordítás/

Monológ

*Nézek egy Angyalt,
Szememből könny csorog;
Nézek egy Angyalt, s érzem:
Magányos vagyok.*

*Htallom a Htangod,
Jestem-felkem megrzemeg;*

*Ittallom a Hangozást, s hazudok:
Nem kellesz már nekem.*

*Érzem a Csendet,
A Magány mardossa felkém;
Érzem a Csendet, pedig:
Körülöttem síró emberek.*

*Nem érzek Semmit,
A fájdalom messze ment;
Nem érzek Semmit, hiszen:
Meghaltam. Jemetnek...*

Te légy az...

*Te légy az,
Ki ha rám nevet, libabőrös leszek,
Te légy az,
Ki ha átölel, életre kel a Csend;
Te légy az,
Kitől színesebb a Világ,
Te légy az,
Akitől álmodni sose kár!
Te légy az,
Akiért ha kell, tűzbe megyek;
Te vagy az?
Vagy Te leszel? Akit majd Szeretnek?*

Your bright blue eyes /kétnyelvű/

*Your bright blue eyes are cleaner than the sea,
The most wonderful sights, I'd always want to see,
The touch of your soft hands silky caresses me,
I slowly close my eyes, and see you next to me.*

*The sound of your voice, like thousands of jingling bells,
The smell of your skin, lingers in my head,
Spending the night together, this is what I'd like;
I could stay lost in this moment, 'till the end of times...*

*Ragyogó kék szemeid tisztábbak a tengernél,
A legszebb látványt nyújtják, melyet naphosszat elnéznék,
Puha kezeid érintése bársonyosan simogat,
Gyorsan lehunyom szemem, s itt látom Arcodat.*

*Hangod színe, mint ezernyi játékos csengő,
A bőrdöd illata édes, hatása merengő,
Jöjtsük együtt az éjjelt, ez minden, mit kérek,
S elvesznék e pillanatban, míg a világnak vége...*

A halálraitélt /Műfordítás, eredeti mellékelve/

"Maurice Pilorge, egy húsz éves gyilkos emlékének"

*A szél egy szívet görget az udvar kövén,
Zokogó angyal egy fán fennakadt,
Azúr oszlop, márvány köré szaladt,*

Felnyitja a cellaajtót éjem ölén.

*Fesített, szegény madár és a hamunak szaga,
A falon egy álmodó szem emlékképe,
És e fájó ököl mely mered az égre
Fjtik kezem üregébe arcodat.*

*Fz arc, keményebb s lágyabb egy álarcnál,
S súlyosb kezemnek mint orgazda ujjain
Atz ékszer, mit megkívánt; ez az arc most könnyekbe szállt.
Komor s kegyetlen, zöld csokor sisakján.*

*Arcod szigorú: egy görög pásztoré.
Remeg csak csukott kezem üregében.
Szád halott nőé s szemeid rózsaszínek,
És arkangyal-ortod talán egy sasé.*

*Ita arcod énekel, milyen hideglelés
Olvasztá el gaz szemérmed szikrás fagyát,
Mely acélsillagokkal szórta hajad át,
Hogy töviskoszorúval fejed övezzék?*

*Mondd, mily bolond balsors villantja szemeid
Oly reménytelenséggel, hogy a kin megriad,
És félve disziti kerek ajkad
Gyászmosolyjal, bár jegesek könnyeid?*

*Ma este ne énekeld "A Htold nyilai"-t!
Atranyoskám, légy inkább királylányka,
Ki bús szerelmünkre réved toronyában;
Vagy szőke kisas, ki árbócról tekint.*

*És estére szállj le, énekelni, a hidra,
Jérdeplő, sipkátlan matrózok közé,
Ave Maris Stellá-t. É mind a tengerész
Vesszejét fogja, mely ugrál markában.*

*Csak hogy megbasszanak, szép hajósinas,
Ammivel izmos matróz korca bír.
Szerelmem, Szerelmem, lopd el a kulcsot
Megnyitni a mennyet, hol árbócom ránghat.*

*Honnan szórod, királyn, fehér bűvödet
Mely szolgámra havaz, néma zárkámban:
Rémület, halottak lila virágokban...
A Vég, kakasszóval; Holt Szeretőkkel...*

*Bársonytalpán egy ólálkodó ör megy el.
Üreges szemembe emléked visszakíséri.
Ján a tetőn át könnyű meglépni.
Azt mondják, hogy Guinea jó meleg.*

*Ó, mily édes az elérhetetlen rabtábor!
Ó, Menekülés ege, tenger és pálmafák,
Áttetsző hajnalok, vad esték, nyugodt éjszakák,
Ó, nyírott haj és selymes bőrű himringyók!*

*Álmodjunk együtt, Drágám, kemény vadbikát,
Végtelen-nagy, de testén árnyékfoltok,
Ki befogad majd komor odújába
Arany combjai közt, füstös hasán,*

*Fgy arkangyalszerű, ragyogószép strici
Merevedik szegfű-jázmin csokor fölött,*

*Hoggy fényes kezeidbe remegést önt.
Fenséges himtagját falod zavartan.*

*Bánat a számban! Feszítő bánat
Feszíti bús szívem! Szagos szerelmek
Búcsút mondanak! Fg veletek, szép golyók!
Ő, gyenge hangomon a búcsú komisznak hat!*

*Kölyök ne énekelj, vastag ágyé kod ádd!
Fégy a lány, akinek tiszta nyaka ragyog,
Vagy, rejtélyes gyermek, ha nincs félsz nyakadon,
Htallj meg bennem, jóval mielőtt szétvág a bárd.*

*Dicső gyermek, oly szép, orgonakoszorús!
Telepedj ágyamra, hagyd merev farkam
Csapkodni szétbaszott arcod. Htalld, elmondja,
Mit kedves gyilkosod ezer szilánkból tud.*

*Dalolja, hogy bírta tested és arcod,
Szíved, mit ki soha nem nyit masszív
Fovas sarkantyúja. Hoggy bírta kerek térdeid!
Hűs nyakad, édes kezes, s biz' bírta korod!*

*Repülj, repülj vérrel beszennyezett egeden
É készíts egy remekművet holt rügyekkel
Mik ott vannak, már készen, holt sövényben
Mi halálát várta, ifjúsága egére...*

*Ünnepélyes reggelek, rum és cigaretta...
Rabok és tengerészek dohányfüstje
Jör cellámba, hol megforgat s présel.
Fgy gyilkos kísértete, nagy fasszal.*

*

*A dal, mely sötét világot szel által
Zene-vitte kiáltás egy jóbaráttól.
Egy dal egy hűrként feszült akasztottól.
Egy szerelmes tolvaj üdvözlő hívása.*

*Egy alvó tizenhat éves bolyát kér
Mit egy matróz sem dob a bolond alvónak.
Egy gyermek teljesen a falhoz tapadt.
Más alszik s teszi combjára fejét.*

*

*Egy közönyös szépség kék szemeiért öltem
Ki lefojtott szerelmem sosem értette,
Sötét gondolájában idegen szerelme,
Szép, mint egy hajó, s belém szerelmes.*

*Majd ha kész leszel, fegyverben, a bűnre,
Kegyetlenség-maszkkal, szőkehaj-sisakban,
Hegedűk bolondul rövid szavára
Flúgrod egy nő torkát, hogy dicsekedhess.*

*É akkor – nem számít az óra – mokány s kegyetlen
Vaslovas tűnik fel a földön, egy síró
Vénasszony elnagynolt mozdulatából.
Jisza nézésétől fő, hogy ne remegj.*

*Fz a látomás a szerelem bűneinek merő
Félsz egéből jó. Mélységek gyermeke*

*Felragyogó testéből megszületend,
Csodás farka illatos gecijéből.*

*Fekete gránitszikla a gyapjúszőnyegen
Egy kéz csipőjén, hallgatja, hogy megy.
Bűntelen teste napja felé hogy megy,
É forrása mellé nyugodtan lefektet.*

*Minden vér-ünnep küld egy szép fiút
A gyermeket segíteni első próbáján.
Új íjedelmed s aggodalmad csitítsd hát,
Nyald kemény tagját, mintha fagyaltot.*

*Gyengén harapd az arcod csapó mámort.
Csókold nagy fejét, torkodba ereszd
A faszom ajándékát, mely csak egy nyelet.
Atlélj szerelemtől, nyakazz, fintorogva!*

*Imádd térden állva, mint totemet, kivarrt
Felsőtestem, imádd, míg sírva
Fakaszt nemem, elsüt, fegyvert se jobban,
Imádd dorongom, mely csontig hatol majd.*

*Ézemeidre spriccel; lelket erőszakol,
Hajtsd le kissé fejed és lásd merevedni.
Észre véve, mily nemes, mily jó bevenni,
Mélyre hajolva mondod neki: "Atsszonyom"!*

*Atsszonyom hallgasson meg! Atsszonyom, meghalunk!
Éz egy kísértetkastély! A börtön remegve száll!
Segítsen, még mozgunk! Hozzon majd össze hát
Menny-szobájában, Kegyelmes Atsszonyunk!*

*A Napfényt hívja, mely jön s nékem vigaszt ad.
Fojtsa mind a kakast! A hóhért altassa!
Ablakom mögött csúnyán kacag most a nap!
Haldokló börtöne iskolának fád.*

*

*Sem bosszú, sem gyűlölet nem kell, nyakam
Csak könnyed-komoly kezem mint özvegyé
simítja ing alatt, szíved nem érzi,
Fogaid farkasmosolya maradt.*

*Gyere, szép napsugaram, ó, gyere spanyol éjszakám,
Jöjj szemeimre, kik holnap már halottak.
Gyere, nyiss ajtót, adj át két karodnak,
Messze vigyél innen e vidéken át.*

*Riadhat az ég, a csillagok kirüggyeznek,
A virágok álmodoznak, s csak halálfüvek
Adnak majd harmatot inni a reggelnek,
És szólhat majd a harang: csak én, én halok meg.*

*Ó, jöjj, rózsaszín egem, ó, én fehér hollóm!
Féjében lásd meg, ki lakol majd halállal.
A húsomat tépd, ölj meg, mássz rám, harapj,
De jöjj! Másik fejemhez nyomd arcod,
Még nem fejeztük be a beszélgetésünket.
Még nem fejeztük be, Gitanes-unk szájunkban ég.
Kérdezhetjük, a bíróság el miért ítél
Oly szép gyilkost, ki túlragyogja az egünk.*

Szerelmem, számta jöjj! Szerelmem nyisd ajtód!
Folyosón át, ereszkedj, sétálj lazán,
Szállj le a lépcsőn, hajlékony kőbálvány,
Akit tovább visz a szél, mint rég halott lombot.

Ő, lép át a falon, ha kell, szélén
Jetőnek, óceánnak; burkold be magad fénybe.
Ha kell, fenyegezz, könyörögj, ha kell,
De jöjj, kismadaram, előbb, mint meghalok én.

*

A fali gyilkosok hajnalba múlnak
Magas fenyők dalára, nyitott cellámban,
Ringatják cellám vékony madzagokkal
Mit tiszta reggelt dugó matrózok fontak.

Ki vésett a falba egy Szélrózsát?
Ki réved honomban Itunnia tájára?
Milyen gyermek gurult rohadt szalmámra
Mikor ébredt pár emlékezetes barát?

Menj, Bolondom, kedvemre való gyermek
Vigasz-pokolba, teli szép katonákkal,
Félmeztelenekkel, rezedaszin korccal
Vadvirágok, melyek illata lever.

Vajh! honnan jön sok bolond gondolatunk.
Rabolj gyermektől, találj ki kinzást,
Csönkítsd a szépet, dolgozd át arcát,
S add Guineát legénynek randevún.

Ó, én öreg Maroni-m, ó, Cayenne, édes!
Jizenöt-húsz bajtárs akasztott testét látom
Bagózó szőke szépfiú a központ
Őr köpi testüket, virág és moha közé.

Fgy ázott csikk elég nekünk mindent bánni.
Fgyedül, merev páfrányokra nyomva,
Áll ott könnyű térdein a legifjabb,
Nem mozdul, azt várja, hogy nővé tegyék.

É a vén gyilkosok mind összegyűlnek, rítusra,
Fjben guggolnak, a szikár karót húzzák,
Jevékeny szikra miből repül, a kis srác
Fám szebb most és tisztább, mint egy álló fasz.

Á legkeményebb rabló kigyúrt izmai
Is meghajolnak e kölyök előtt, lám.
Felszáll a Htold. Fecsendesít egy vitát.
Jitkok sötét zászlaján ráncot simít.

Végül, foghegyről, kiadod magad!
Fgy piruló pálmatorzsnek támasztva válladat
Füstölsz. Á füst lemerül torkodban
Míg a rabok, ünnepi táncot járva,

Súlyos-csendesek, körös-körül, gyermek,
Balzsamos cseppeket vesznek a szádról,
Fgy csepp a füstkarikából
Mit nyelved nekik ad. Győztes fivérem,

Özörnyű istenség, láthatatlan, gonosz,

*Érzéketlen maradsz, hegyes, tiszta fém,
Csak önmagadra figyelsz, sorsszerű terjedés
Éneklő függőágyadon ringatózol.*

*Finom lelked a hegyek fölött lebeg,
Lélek csatlakozik megbűvölt futásához,
Fegyházzökevény bukik domb lábához,
Holt, nem gondol rád, golyóval tüdejében.*

*Htold magasába emelkedj ó, én gyermekem.
Jer, folyass a számba egy kis nehéz spermát
Mely torkodból folyt fogaidra, Drágám,
Htogy imádott nászunk legyen termékeny.*

*Ragaszd rajongó tested az enyémhez,
Mely behal e lágy-édes gazbaszástól.
Meghatva rég kerek, szőke golyódtól,
Sötét márványrudam eléri szíved.*

*Uh, lásd meredni izzó alkonyában
Mely engem elemészt! Áldozataim, ha
Mertek, gyertek, hagyjátok el tavatokat,
Htöl buborék száll mocsárban, sárban*

*Jöletek! Hát öljetek meg! Égessetek el!
Az életem megfáradt Dávid-szobrot formáz
De szépség Ura az, kit mindvégig szolgált
Lehem, térdeim, izgatott kezem.*

*Kakasülő kakasai, gall pacsirta,
Tejesdobozok, harangszó az égen,
Léptek a kavicsoson, ablakom szép fehéren,*

A börrtön palatetején ez mind élvtelen villan.

*Uraim, nem félek! Ita a kosár felé
Gurulna fejem fehér fejeddel,
Fnyém finom csipődre esne, lehet,
Vagy még szerencsésebb, ha nyakadra, csibém...*

*De jól vigyázz! Fél-nyitott szájú drámakirályként
Közelítek komor homok-kertedhez,
Itol, két ujjad felemelve, felmerevedsz,
É kék lenfátyol adja fejed lepelét.*

*Fázálmomban tisztán látom a képmásodat!
Szerelmem! Dal! Királynőm! Itimlélek
Fátszik tán halvány szembogaradban, mely
Játék közben falon is engem vizslat?*

*Ne légy ily merev, hajnal hadd daloljon,
Bohém szivednek; engedj egy árva csóknak...
Fgek, úgy döglök majd meg, hogy sohasem tudlak
Odanyomni szívemhez és dozongomhoz!*

*

*Bocsáss meg nekem Istenem, mert vétkeztem!
Itangom sirása, lázam, szenvedésem, el
Itogy repültem szép Francia-honból, emel
F rossz eléggé, Uram, hogy majd elfekhessem
Flbukott reménnyel.*

*Balzsamos karjain, hópalotáiban!
Árnyas Itelyek Ura, imádkozni tudok még.*

*Engem hallottál, atyám, így kiáltni nemrég:
Dicsőség a legmagasabb égbe jóakarómnak,
Neked, ó gyors Termész!*

*Békét kérek a haláltól, hosszú álmot,
Szeráfok dalát, illatukat, füzérük,
Gyapjas szárnyukat, rá pásztorköntösük,
É mozdulatlan pusztában remélek holt
Éjt, fénytelenül.*

*Fz nem az a reggel, mikor lenyakaznak.
Átlhatok nyugodtan. Áranyos kis lustám
A felső szinten, gyöngyöm, jézuskám,
Ébred. Zörgi majd kemény bakancstalppal
Kopasz koponyám.*

*

*Mint ha a szomszédban epilepsziás van.
A börtön ébren alszik, holtak énekével.
Ahogy a tengerészek vágynak kikötőbe
Átlvoim álmodják maguk más Újvilágba.*

FRFDJR:

*The wind rolling a heart across the yard
a sobbing angel hung in a tree
the column of azure twisting the marble
make emergency portals
open in my night.*

*A poor falling bird and the taste of ash (1)
the memory of an eye asleep on the wall
and this sorrowful fist which threatens the
azure
make your face descend
to the hollow
of my hand.*

*This hard face, lighter than a mask
is heavier in my hand than the coveted jewels
in the fingers of the fence; it is drenched in tears
somber and ferocious
a green sheen
covers it.*

*Your face is stern: like a Greek shepherd's
it shudders in the hollow of my closed hands
your mouth is that of a dead woman's
your eyes are
roses
and your nose could be
an archangel's beak.*

*If your visage sings, then what great evil
melted the sparkling frost of your malicious modesty
dusting your hair with bright stars of steel
and crowning your hair with thorns?*

*Tell me what mad misfortune makes your eye burst
with a despair so great that savage grief
is horrified to adorn your round mouth
with a smile of mourning*

despite your icy tears?

*Tonight, golden child, don't sing "Lunar Studs"
be instead a sad princess in a tower dreaming
of our poor love – or the blond cabin-boy
watching from the main mast.*

*And descend toward evening to sing on the deck
the Ave Maris Stella among the sailors
bald and kneeling, already holding
their leaping dicks
in roguish hands.*

*To screw you, handsome adventurous cabin-boy
as the muscular sailors get hard beneath their pants
my love, my love, will you steal the keys
which will open for me
the sky of trembling masts?*

*Where royally you sow enchanting white snow
upon my page, in my silent prison: (2)
the terror, the dead in the lavender blossoms
death with her roosters
and phantoms of lovers...*

*On his velvet feet, a prowling guard passes
the memory of you lies in my hollow eyes
maybe we can escape by crossing the roof
they say Guiana
is a very hot place. (3)*

Oh the sweetness of the colony

*impossible and
faraway
oh the sky of escape, the sea and the palms
the transparent dawn, the delicious dusk
the calm nights, shorn heads
and Smooth-Skinned Punks! (4)*

*Oh Love, let's dream together of a tough lover
immense like the Universe
though his body stained by shadows
he will shackle us naked in these somber hostels
between his thighs of gold
upon his belly
smoking*

*A dazzling pimp carved from an archangel
hardens above the bouquets
of carnations and jasmine
that your luminous hands will carry trembling
to his noble flank, deranged
by your kiss.*

*Sadness in my mouth! Bitterness swelling
swelling my poor heart! My perfumed loves
will soon go away, farewell! Farewell
beloved balls! Above my chopped-
off voice, farewell
brazen cock!*

*Don't sing, you scamp, show savageness!
Be the young girl with the pure radiant neck
or if you're not afraid, the melodious child*

*dead within me long before
the axe chops off
my head.*

*Child of honor, so beautiful, crowned with lilacs!
Bend yourself over my bed, let my rising prick
beat your gilded cheek. Listen
as your lover the killer
recounts his story
in a thousand sparks. (5)*

*He sings that he has had your body, your face
and your heart – which the spurs
of a massive cavalier
will never open. Oh child
to have your round knees
cool neck, soft hands
to be your age!*

*To fly, to fly your blood-splattered sky
and make a masterpiece with the dead, gathered
here and there, in the meadows, the brush
dazzled from preparing his death
his adolescent sky...*

*The solemn mornings, the rum, the cigarettes...
the shadows of tobacco, of the colony and sailors
visit my cell where the specter of a killer
with a big dick rolls me over
clutching me.*

*The song that crosses a blackened world
is the cry of a pimp carried by your music
is the song of a hanged man stiff as a stick
is the enchanted call
of an amorous thief.*

*A sleeper of sixteen calls for help
which no sailor offers to the terrified sleeper
one child remains standing, pinned to the wall
another sleeps shackled
with twisted legs.*

*I have killed for the blue eyes
of an indifferent beauty
he never understood my stifled love
in her black gondola, an unknown lover
as pretty as a ship is dead
from worshipping me.*

*When you are ready, armed for the crime
masked with cruelty, covered in blond locks
to the brief mad cadence of violins
slaughter a lady
backing your scam.*

*Despite the hour, a knight of iron
impassive and cruel, will appear on earth
in the vague gesture
of an old woman
weeping.
Above all, do not shudder*

before his bright glare.

*This apparition comes from the frightening sky
of crimes of passion. An amazing child
will be born from his body of astonishing splendors
from the scented sperm
of his wondrous prick.*

*Rock of black granite on the carpet of wool
one hand on his hip, listen to him walk
toward the sun of his sinless body
and stretch out tranquil
to the edge of his fountain.*

*Each festival of the blood delegates a dashing lad
to support the child in his very first trial
appease your new anguish and fright
suck his hard member
like an icicle.*

*Tenderly nibble the dick which beats your cheek
kiss its swollen head, plunge
the package of my cock
into your throat, swallowed in a single gulp
choke on love, spit it out
and pout!*

*Worship on two knees like a totem pole
my tattooed torso, worship till you cry
my sex breaks you (6)
beating you better than a weapon
worship my rod*

which comes to penetrate you.

*It leaps before your eyes, it pierces your soul
bend the head a bit and watch it spring up
perceiving it so noble and fit to kiss (7)
you bow very low and whisper to it:
"Madame"!*

*Madame, listen to me! Madame, we die here!
The manor is haunted! The prison shudders in flight!
Help, we're off! Carry us away
into your chamber in the sky
Lady of Mercy!*

*Summon the sun so it will come and console me
strangle all these roosters!
Put the executioner to sleep!
The day smiles wickedly behind my window
prison is a tasteless school for dying.*

*Let your smiling wolf teeth rest upon my neck
my neck without armor and without hate
which my hand, lighter and graver than a widow's
strokes beneath my collar
without even stirring your heart*

*Oh come my beautiful sun
oh come my night of Spain
arrive before my eyes that die tomorrow
and open my door, bring me your hand
lead me far away from here
to wander in delirium.*

*The sky may awake, the stars may flourish
the flowers may sigh, and in the meadows
the black grass may welcome the dew
where morning comes to drink
the bell may toll: I alone
am going to die.*

*Oh come my rose sky, oh come my blond basket!
Visit your prisoner condemned in the night
rip into flesh, kill, climb, bite
but come! Place your cheek
against my round head.*

*We haven't yet finished speaking of love
we haven't yet finished smoking our cigs
we wonder why the Courts condemn
a murderer so beautiful
he pales the day.*

*Love, come to my mouth! Love, open doors!
descend, walk softly, cross corridors
fly through the stairwell more supple than a shepherd
more borne by the air than a flurry
of dead leaves.*

*Oh pass through the walls, and if you must
walk to the edge - of rooftops, of oceans
Cover yourself with light, use threats, use prayer
But come, my bitch (8)
an hour before my death.*

*

*In my rocking cell, open to the song of the high pines
(hung from thin cords knotted by sailors
whom the clear morning gilds) the killers on the wall
wrap themselves in dawn.*

*Who carved a Rose of the Winds in the plaster? (9)
Who dreams of my house
from the bottom of his Hungary?
what child rolled on my rotten straw
at the instant of awakening
remembering friends?*

*Ramble my Madness, beget for my joy
a consoling hell peopled with beautiful soldiers
naked to the waist – and pull from pansy pants
strange flowers with odors
that strike me like lightning.*

*Uproot from who knows where the craziest gestures
strip children, invent tortures, mutilate Beauty
work their faces over, and give Guiana to the lads
so they can meet.*

*Oh my old Maroni, oh Cayenne the sweet!
I see the bent-over bodies
of fifteen to twenty convicts (10)
gathered around the blond pretty-boy
smoking butts spat by the guards
into the flowers and the moss.*

*One wet stub is enough to sadden us all
erect, alone, above the rigid ferns
the youngest poses motionless
upon his graceful hips
waiting to be made
the spouse.*

*And the old killers squatting in the night
crowd together for the rite
to pull from a dry stick
a bit of fire stolen by
the sprightly guy
more elegant and pure
than a rousing cock.*

*Even the toughest bandit with shiny muscles
bows with respect before this frail brat
raise the moon into the sky
a struggle abates
as the mysterious folds
of the black flag
undulate.*

*Your gestures of lace envelop you so well!
One shoulder propped against the blushing palm
you smoke. And the smoke in your throat descends
while the convicts solemnly dance
gravely, silently, taking turns*

*from your mouth they'll take one perfumed drop
not two, of the round smoke flowing
from your tongue to theirs*

triumphant brother.

*Terrible divinity, invisible and wicked
you remain impassive, sharp, of bright metal
attentive to yourself alone, fatal dealer
taken away on the thread
of your hammock
which sings.*

*Your delicate soul floats beyond the mountains
accompanying again the bewitched flight
of an escapee from the colony
dead at the bottom of a valley
from a bullet in the lungs
without even thinking
of you.*

*Rise into the air of the moon, my child (11)
come spill in my mouth a bit of heavy sperm
rolling from your throat to your teeth, my Love
to impregnate, finally
our adorable wedding.*

*Stick your enraptured body to mine
which dies from bugging
the softest sweetest scoundrel
in weighing in wonder your round blond balls
my cock of black marble pierces you
to the heart.*

*Oh aim it erect into his sunset which burns
and comes to consume me!*

*Souls of my victims, I don't have much time
come, if you dare, leave your ponds
your marshes, your mud*

*Where you blow bubbles! Kill me! Burn me!
An exhausted Michelangelo, I have sculpt from life
but Lord, I have always served beauty:
my belly, my knees, my red hands
of alarm.*

*The roosters of the hen-house, the Gallic lark
the milkman's cans, a bell in the air
a footstep on the gravel
my pane white and clear
there's a joyful glow
on the prison of slate.*

*Gentlemen, I am not afraid!
If my head should roll in the guillotine basket
with your pale head, mine by luck
upon your slender haunches! (12)
Or to put even prettier:
upon your neck
my darling...*

*Look out! Tragic king with the half-open mouth
I have access to your gardens of desolate sand
where you get hard, stiff, alone
with two fingers raised
a veil of blue linen
covering your head.*

*Through my stupor I see your pure double!
Love! Song! My queen!
Is that a male specter in your pale pupil
glimpsed during play
examining me
on the plaster of the wall?*

*Don't be stern, let matins be sung
from your bohemian heart, grant me one lone kiss...
my God, I am going to croak without being able
to squeeze you to my heart
and prick!*

*Forgive me God for I have sinned!
The tears of my voice, my fever, my suffering
the evil of fleeing the beautiful land of France
isn't this enough, Lord, for me to go to bed
stumbling with hope?*

*In your perfumed arms, in your castles of snow!
Lord of dark places, I still know how to pray
Father, it's me, who once cried out:
"Glory to the highest of heaven, to Hermes
the tender-footed god
who protects me!"*

*From death I ask for peace and long sleeps
the songs of the Seraphs
their perfumes, their garlands
small angels of fleece in big hot cloaks
and I hope for moonless sunless nights
above the motionless moors.*

This isn't the morning they guillotine me

I can sleep easy.

*On the floor above, my lazy love
my golden boy, my pearl will awake
to stomp with hard boots
upon my shorn skull.*

*As if an epileptic lives next door
the prison sleeps standing
in the dark of a dead man's song
if sailors on the water see ports approaching
then my sleepers take flight
toward another
America.*
